

on selge, et inemineks kujukamat kuju ebat sähärduust kuju ja nügu ja nähtavust tähendab, millest enam kujukamat ega näokamat ei ole. Siin veatükis peab fa Viiu sähärduus sels inemineks ebat intimeseks kasvama fölide silma ees.

Sündimise ajal ega fa kabessa pääwa värast sündimist ei näinud ma Viuit, ei tea ütelda sedi ajast midagi.

Minna lapse põlves, mis lunni estmese eluaasta lõpuni festis, oli Viiu väga kisakas. Ka armastas ta suure väega lätega ning jalgadega trampida ja tegi sellega oma emale palju väewa. Ühesamal kuul tuli estmene hammast subu.

Lopse-eas oli tal hakanutes palju hammastega tegemist. Esmalt oli neid waaja lasta subu kasvada, see festis lunni teise eluaasta lõpuni, siis oli Viuil fa juba tükki 20 hammast suus. Hammastamine algas täiel jõul. Sun ja hammaste tarvitamise förral hakan fa pea jalgu käimiseks tarvitoma ning seelt rääkimiseks. Neljandast aastast saadik oli Viiu juba värts mänguealine lops. Ja kui fa seitse aastat wana oli, siis oliwad siamaalsed hambad ta juba siig nõrgaks läinud, ta hakkas neid uute väesta wahetama ja wabetuse töö läks nii hästi lorda, et värastised hambad ilmūtlemata head ja tugevad saiwad. Ja väle oli wäikene Viin ema käe förral joolsmas, kui see suvel külast läbi pööslule läks. Ma wist pole veel öölnud, et Viit Isa koolmeister ning Viit ema seega koolmeistri naene oli. Mõlemad elasvad külast visut eemal koolimajas ja kui suvel pöölitööd läksil oliwad, siis pidivad nad läbi kula tänava käima, sedi kooli pööldud oliwad teine pool kula metsa sees. See tee koolimajast pööslule oli Viitil wististe estmene pikem käik ning seda wahet oli tal fa färgmistel aastatel ühte lugu joosta. Kui Viit ema veel elas, ma annalsin tema käele sund, selle eest, et ta Viuit nii sagas daste seda wahet koolitoa ja pööru wabel last käia. Sed on Viitile ja mitmele muule palju lastu tulnud. Esmese nooruse aastad, mis meie seitsmendast umbes neljatöödist kümne aastani tütarlaste juures arvame, — poisslapsed tarvitavad veel paar aastad rohkem, enne kui sedi east välja saawad, — saiwad koolipingil hoolega ära tarvita-

tud. Viit Isa ei tunnud mitte nälja, seda tean ma omast fäest. Aga seda ma käll ei tohi uitjapäisa öölda ja töendada, käs ta oma tütre västa fa nii wali oli. Seda wöin aga käll öölda, et ma mõnikord Viit peale väga vihane olin ja teda oma rehšnu peale oleksin nubelnud, kui ma mitte wana koolmeistrit foguni liialt poleks tartinud — nii wallatu ja kiusakas oli Viit oma kooliaastatel. Ilus silmnägu oli tal käll, aga ilus russkas oli tal fa. Ei ta hoolinud palju keelust ega läsust, mis teiste koolilaste juust tuli ja russkaid tarvitás ta parematste fui mõni pois ja meil oliwad mõnel ometi isegi head russid. Viit oli aga koolmeistri tütar ja sai suuremasti bulgasti külalasteest meelitatud ning hessitatud. Minna seda käll ei teinud, sedi ma ei jallinud teda.

Värast neiisi ea sees, mis umbes 14 lunni 16 aastaga algab ja siis lõpeb fui naejepölw algab, ebat fui elutäiuse ning eluvaltiuse ajal wahet teeme, siis ulatab neiisi pölw umbes 20. aastani, — sellel föide ilusamat ajal ei soanud mu silmad Viuit mitte palju näha, sedi minu tee läis teisiti kui temal.

8. Mihkel ja Viit.

Rebasest räägitakse järgmine jutt: Rebane polnud veel iialgi lõvi näinud. Esimeti korda lõwiga vastastiku juhtudes oli tal hirm nii suur, et pidi surema. Teine kord ta lõi käll veel wärismema, aga tartus oli wähm. Kolmandama korra ajal julges juba lähemale minna ja lõuelema hakaia.

Mihkel polnud käll mitte rebane ning Viit fa mitte lõwi, aga see, mis seal rebase julguse puudusest kõneldasse, see on just nii, kui läks ta Mihkli tohia. Häbi on seda tunnistada, aga õigus peab õigusele jäätma. Leisel mehet oleksiwad ebat just needsamad pääewad fätte tulnud, kui ta nii hästi wärwiid ja wärwide tähendust oleks teadnud ja tundnud. Wärwide teadmine on veel föras asj ja ma julgen otje tunnistada, et ma wärwidest wähe ebat ei midagi olen lugenud, aga see tundmus, mis wärwid inimese nerwidest äratawad, see mõjub palju ja tal on majalõrgune tähendus inimese elus. Juba hárjasiki, kelle nerwid ometi tödeste mitte üleliialt hessad ja tundlikud pole, teame ja oleme lugenud, kuda punased rätkid teda hirnsale